

CZWARTEK – 27 X

RÓŻE ŻYWEGO RÓŻAŃCA

– „BĘDZIECIE MOIMI ŚWIADKAMI”

Komentarz na wejście

„Powtarzając dobrze znane i drogie sercu modlitwy: *Ojcze nasz*, *Zdrowaś Maryjo* i *Chwała Ojcu*, człowiek skupia się na rozważaniu tajemnic zbawienia i przedstawia Bogu za wstawiennictwem Maryi potrzeby własne i całej ludzkości, prosząc Chrystusa o siły, by mógł bardziej konsekwentnie i wielkodusznie żyć Ewangelią” – powiedział św. Jan Paweł II. Modlitwa różańcowa przywołuje nie tylko Maryję, ale całą Trójcę Świętą, szturmując niebo. Dziś zawierzmy Maryi dzieło Żywego Różańca, aby modlitwa różańcowa rozbrzmiewała we wszystkich zakątkach ziemi.

Modlitwa wiernych

Umocnieni słowem Bożym, módlmy się teraz w naszej wspólności, prosząc w intencjach Kościoła, świata i naszych osobistych.

– Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby byli autentycznymi świadkami głoszonego Słowa Bożego i umacniali w wierze powierzonych im ludzi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzących państwami, aby kierując się troską o ład moralny i pokój między narodami, tworzyli społeczeństwa otwarte na obecność Boga w codzienności. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za duchownych i świeckich misjonarzy i misjonarki, aby dzięki świadectwu ich życia Dobra Nowina docierała na wszystkie krańce ziemi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za różę Żywego Różańca, aby atmosfera miłości i jedności sprzyjała wzrostowi wiary ich członków oraz by promieniowali obecnością Boga wśród ludzi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy i misjonarki, aby w domu Ojca Niebieskiego odnaleźli szczęście wieczne i radość zbawionych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za naszą eucharystyczną wspólnotę, abyśmy jednocząc się we wspólnym wyznawaniu wiary umacniali się do dawania świadectwa zgodnie z osobistym powołaniem. *Ciebie prosimy...*

Przyjmij, Panie, nasze modlitwy i uzdolnij nas do bycia Twoimi świadkami w codzienności. Który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Rozważanie różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Chrzest to nowy początek. Bóg Ojciec zleca misję, którą Jezus ma wykonać i zaczyna się wielkie dzieło zbawienia ludzi. Czym dla mnie jest chrzest? To nie tylko nowa misja, ale i nowe życie w Bogu. Odtąd jestem dzieckiem Bożym. Czy każdy człowiek ma możliwość być ochrzczonym?

Maryjo, Ty wiesz, że bezinteresowna miłość jest skarbem. Miłości tej nauczył nas sam Bóg i w Nim ma ona swoje źródło. Spraw, proszę, by nie brakowało misjonarzy gotowych ofiarować swoje życie innym. Niech ich pomoc, wypływająca z miłości pochodzącej od samego Boga, dotrze do wszystkich potrzebujących osób na świecie.

2. Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

Niedostatek na weselu w Kanie jest symbolicznym przedstawieniem braków, których doświadcza każdy człowiek. Nie zawsze potrafimy temu zaradzić, a wystarczy tylko posłuchać Maryi: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie”. To recepta na wszelkie nasze niedostatki. Jediną rzeczą, której możemy się obawiać, to utrata łaski uświęcającej. Jezu, pozwól mi żyć zawsze w pełni Twojej łaski.

Maryjo, patronko ludzi oddanych misjom, dziękujemy Ci za ludzi gotowych do głoszenia Ewangelii w całym świecie. Spraw, aby misjo-

narze i misjonarki poprzez swoją codzienną pracę i służbę przybliżali ludziom Chrystusa.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Jezus jako nauczyciel przemierza cały kraj, głosząc słowo Ojca. Jest prorokiem głoszącym Dobrą Nowinę. Gromadzi uczniów, ale nie tylko. Jego nauk słuchają wszyscy: kobiety, dzieci, poganie, celnicy, grzesznicy. Nauczyciel pociesza, dodaje odwagi, podnosi na duchu, uzdrawia. Jego nauka wskazuje drogę do Ojca, który jest Miłością. Chrystus wzbudza zdumienie i podziw. Wzywa do nawrócenia, czyli do zmiany myślenia, wiary w Dobrą Nowinę i zaufania Mu do końca.

Misjonarze idą śladami Apostołów posłanych przez Jezusa na cały świat, by głosić Dobrą Nowinę. Maryjo, spraw, aby misjonarze i misjonarki wszystko czynili na chwałę Bożą.

4. Przemienienie na górze Tabor

Syn Boży pokazuje się w prawdziwej postaci. Bez zasłony i w pełnej okazałości. Teraz my powinniśmy być światłem dla innych. Przekazywać Jezusa nie tylko słowami, lecz także przykładem swojego codziennego życia, jaśniejąc Jego świętością i roznosząc miłość, gdziekolwiek się znajdziemy. Niech Jego światło zawsze płonie w naszych sercach, ponieważ tylko On jest Drogą, po której można iść, tylko On jest Miłością, którą można kochać.

Maryjo, prosimy przemieniaj nasze serca, abyśmy mogli lepiej służyć ludziom w potrzebie.

5. Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia jest najpełniejszym wyrazem wspólnoty życia z Chrystusem. To Pan ustanowił ten sakrament w czasie ostatniej wieczerzy. Jest to sakrament, który stanowi trwały znak pamięci Jego Ciała wydane na śmierć i Krwi przelanej na odpuszczenie grzechów.

Maryjo, Ty wiesz, jak ważne jest to, jakich ludzi spotykamy na drodze naszego życia. Kieruj, proszę, ludzi spragnionych wiary, ubogich

i cierpiących do misjonarzy. Niech te spotkania owocują przemianą serc oraz autentycznym nawróceniem.

Agnieszka Chudzik, Czarnolas

Czytanka różańcowa

„Bycie różą Żywego Różańca to prawdziwe wyróżnienie. Uczestnictwo w tej wspólnocie modlitewnej nie tylko umożliwia codzienne pogłębianie wiary i duchowości, ale przede wszystkim rozwija stałą łączność z Jezusem i Jego Matką. Będąc różą Żywego Różańca, można mieć pewność, że Maryja roztacza swe opiekuńcze ramiona, udzielając szczególnych łask zarówno wszystkim członkom tej wyjątkowej formacji, jak i tym, za których zanoszone są modlitwy” („Jestem różą Żywego Różańca” M. Pabis, ks. L. Smoliński).

Błogosławiona Paulina Jaricot, która w 1826 roku wprowadziła nowy sposób odmawiania modlitwy różańcowej nazwany Żywym Różańcem, wyznała: „Wszystkie łaski, wszelkie światło czerpałam z tajemnic różańcowych i one uczyniły moje życie owocnym”.

Papież Jan Paweł II całe swoje życie i pontyfikat zawierzył Maryi. Hasło „Totus Tuus” stało się mottem biskupa Karola Wojtyły, a potem papieża Jana Pawła II. Było obecne w jego notatkach duchowych bardzo wcześnie – jeszcze w czasach II wojny światowej, kiedy był robotnikiem. Jako papież wielokrotnie mówił o różańcu: „Ta modlitwa jest jeszcze dzisiaj dla bardzo wielu ludzi znakiem i środkiem nawiązania najbardziej intymnej więzi z Chrystusem. W czasach trudnych, w udręczeniu, w samotności, w chorobie, w obliczu śmierci człowiek zawsze znajdował w różańcu pociechę, umocnienie i nowe siły” (2 maja 1987 r.).

W ostatnich latach spotykają nas trudne doświadczenia: pandemia i wojna. Wielu z nas żyje w lęku. Różaniec może dać nam siłę, abyśmy wytrwale i mężnie świadczyli, że nie jesteśmy zostawieni bez pomocy. Mamy Ojca w niebie, który widzi wszystko i troszczy się o każdego z nas.

Elżbieta Polkowska, PDM